

propter probabilem dubitationem excessus liquidationis, tangit iniustitiam non excessum, ut in exemplis, n. 18.
 Executor an excedat si executoriales latus pro prabendato, ut in anteriori loco sedeat, illas exequatur in aliis praeminentiis, puta osculo pacis, incensatione ante alios quibus praferri mandatur, n. 19.
 Sententia declarans castrum esse civitati subiectum, censetur declarare teneri ad onera civitatis, n. 20.
 Sententia ubi quid necessario supponit, ad aliud se extendit, quia in ea dicitur expressum, n. 21.
 Pronuntians super principali, censetur pronuntiare super incidenti necessario, n. 22.
 Sententia censetur continere illud sine quo principale non potest stare, n. 23.
 Sententia lata super uno, extenditur ad aliud, sine quo illud unum effectum sortiri non potest, n. 24.
 Sententia supponens aliquid necessario, videtur illud exprimere, n. 25.
 Expressum, vel necessario suppositum, ad paria iudicantur, n. 26.
 Expressum dicitur quod virtualiter inest orationi prolata, n. 27.
 Condemnatio super principali, inducit absolutionem super incidenti, quod subsistere non potest subsistente principali, n. 28.
 Pronuntiatio super principali, inducit pronuntiationem super incidenti, quando hoc subornatur causa principali contraria, n. 29.
 Sententia lata super praeminentia sedis intelligitur lata super aliis praeminentiis qua sunt accessoria sedis, n. 30. & 31. ubi limitatur & n. 32.
 Sententia non subintelligitur in necessario antecedenti aut consequenti, quando id in iudicium deducendum non fuit, n. 33.
 Sententia qua aliquid exprimitur per modum causae, non parit exceptionem rei iudicatae, in causa super qua non fuit actum cognitum, nec lis contestata, n. 34.
 Secus si partes illam causam per modum causa deduxerint in iudicium, n. 35.
 Annuntiatum in sententia per modum causa si plene cognitum sit, praedicta sententia in annuntiato non alias, n. 36.
 Sententia extenditur ad id quod ex ea inferitur necessario, quando super illatione plene fuit cognitum, non aliter, n. 37.
 Fructus in sententia ubi tacite sunt subintellecti, locum habent quando fuerint in iudicium deducti, n. 38.
 Sententia qua pronuntiatu fidei commissarium mittendum in possessionem intelligitur restituendam fore haberi quando super eo actum fuit, n. 39.
 Venditor condemnatus ad restitutionem pretii ob lesionem, ex l. 2. de rescind. ven. compellitur rem tradere, etiam si sententia non exprimat, n. 40.
 Clericus per sententiam condemnatus ad inhabitationem & privationem beneficii, an extendatur ad pensionem, num. 41.
 Verba iudicis debent intelligi secundum mentem juris, n. 42.
 Sententia verba ad intellectum juris sunt reducenda, n. 43.
 Pensio assignata laico aut pro servitio temporali, non est beneficium, secus assignata pro clerici sustentatione aut causa resignationis, n. 44.
 Pensio extinguitur per professionem expressam aut tacitam religionis sicut beneficium, n. 45.
 Pensiones vacant per contractum matrimonii, sicut beneficia, n. 46.
 Pensionum sunt incapaces illegitimi, sicut beneficiorum, num. 47.
 Pensionem pro stipendiis cuius est capax laicus, potest habere illegitimus, n. 48.
 Excedit executor, si sententiam qua quis est privatus & inhabilitatus ad beneficium, extendat ad pensionem etiam loca beneficii habetur, n. 29.

Suspensio a beneficio non comprehendit pensionem, n. 50.
 Poena non extenditur ultra proprietatem vocis, nisi cogente fundamento, n. 51.
 Inhabilitatus ad beneficium per constitutionem poenalem non censetur inhabilitatus ad pensionem, num. 52. & num. seq.
 Poenalis dispositio sicut sententia est odiosa, stricti juris, & non extendenda, n. 53.
 Dispositio simplex inducens variationem & incapacitatem beneficii non ob poenam, extenditur ad pensionem qua loco beneficii habeatur, n. 54.
 Excedit an executor sententiam qua clericus est suspensus ab officio, illam extendat ad beneficium, n. 55.
 Suspensio clerico perpetuo ab officio per sententiam non excedit executor si illam extendat ad beneficium, n. 56.
 Beneficium censetur vacare per suspensionem perpetuam ab officio, n. 57.
 Beneficium datur propter officium, n. 58.
 Suspensus per sententiam ab officio ob delictum grave simpliciter non perpetuo, nec cum praesumptione temporis, etiam censetur privat. distribut. quotidianis, n. 59.
 Suspensus simpliciter ab officio absq; tamen praesumptione temporis, suspensus intelligitur a beneficio, n. 60.
 Beneficium est accessorium ad officium, n. 61.
 Suspensus a beneficio non intelligitur suspensus ab officio, n. 62.
 Suspensus ab officio ob delictum leve aut contumaciam non intelligitur suspensus a beneficio, n. 63.
 Collatio beneficii facta suspensio ab officio vel beneficio, non valet, n. 64.
 Suspensio ab officio ex quibus causis sit infligenda, n. 65. remissive.
 Et quando incurratur irregularitas, & quid Praelatis censetur interdita, ibid.
 Sententia qua clericus est declaratus perpetrasse delictum, quod tamen sit privatione beneficii dignum, an possit ad beneficium extendi si in sententia non sit expressum, n. 66.
 Doctores negativam opinionem tenentes recensentur, n. 67. vide n. 70.
 Clericus condemnatus ad perpetuum carcerem an possit beneficium resignare, n. 68.
 Clericus declaratione commississe delictum ipso iure privatione beneficii dignum, intelligitur condemnatus ad illius privationem, n. 69.
 Notarius condemnatus in crimine falso, dumtaxat intelligitur privatus officii usu & exercitio, n. 71.
 Notario delinquente extra officium, requiritur expressa privatio officii, quia non subintelligitur, n. 72.
 Officii privationis poena si incurratur ipso iure, sufficit delicti declaratio, ut privatio subintelligatur, n. 73.
 Executor non excedit si sententiam qua clericus declaratur commississe delictum dignum privatione beneficii, ipso iure exequatur in illius privatione, n. 74.
 Sententia qua clericus condemnatur ad restitutionem beneficii cum fructibus perceptis, an exequatur in distributionibus quotidianis, oblationibus funerariis, & elemosinis incertis, n. 75.
 Fructuum beneficii Ecclesiastici appellatione distributiones quotidiae non comprehenduntur, n. 76.
 Privilegium habens a Pontifice integre percipiendi fructus etiam absens ac si fuisset praesens, non intelligitur in distributionibus quotidianis, n. 77.
 Distributiones quotidiana personaliter interessentibus dumtaxat praestantur, n. 78.
 Fructuum & proventuum beneficii appellatione non comprehenduntur oblationes, mortalia, & anniversaria, num. 79.
 Anniversaria & funeraria incerta non considerantur ad valorem fructuum beneficii, n. 80.
 Nisi haec emolumenta incerta sint solita locari singulis annis, n. 81.
 Condemnatus ad restitutionem beneficii & eius fructus perceptos

perceptos, non tenetur restituere distributiones quotidianas, n. 82.
 Condemnatus ad restitutionem beneficii & fructuum perceptorum non restituit elemosinas, funeraria, & oblationes, aliaque incerta, n. 83.
 Fructuum condemnatio etiam parochialis non fit nisi provenientium ex decimis, primitiis, &c. n. 84.
 Electione parochialis facta per Episcopum non servata forma Consilii condemnatio fit fructuum, n. 85.
 Provisus per ordinarium de beneficio, non servato ordine juris, non facit fructus suos, n. 86.
 Condemnatus ad restitutionem fructuum beneficii, intelligitur in distributionibus quotidianis, si beneficium non habeat grossam, nec verba sententia inania reddantur, n. 87.
 Distributiones quando condemnatus tenetur restituere, intelligitur illas tantum quas obresidentiam suas facit, non tamen qua ob eius sententia aliis accrevere, n. 88.
 Nisi per colligantes sibi fuisset facta protestatio ut restitueret vel dimittat, quia tunc ad omnes tenebitur, n. 89.
 Et quae requisita sint necessaria ad hanc protestationem, num. 90.
 Distributiones quotidianas tenetur possessor restituere, quando agitur ex br. vi. Camerali quia beneficium est reservatum, n. 91.
 Distributiones quotidianas tenetur prestare attentans lite pendente condemnatus ad fructuum restitutionem, n. 92.
 Executor ad rei restitutionem vigore executorialium datus an excedat eas exequendo in fructibus non expressis nominatim in sententia, n. 93.
 Sententia est stricti juris, & tantum disponit quantum loquitur, n. 94.
 Sententia plus non probat quam ex ea necessario inferitur, n. 95.
 Sententia aliud non continet quam in eo reperitur expressum, n. 96.
 Sententia strictam interpretationem recipit, n. 97.
 Fructuum perceptorum restitutionis condemnatio non capit illos qui percipi poterunt, n. 99.
 Omissum censetur quidquid in condemnatione non reperitur expressum, n. 100.
 Fructus longe dista a re, & diverso iure censetur, n. 101.
 Restitutionis rei facta condemnatio intelligitur & de fructibus quos de iure condemnatus tenebatur restituere, n. 102.
 Res non intelligitur restituta, dum etiam fructus non restituuntur, n. 103.
 Fructus semper veniunt in restitutione rei quantum attinet ad propriam naturam restitutionis, n. 104.
 Fructus sub restitutione rei comprehenduntur si alias ex natura actionis & de iure veniebant & debebantur, non alias, n. 105. & 113.
 Restituere verbum in sententia appositum, fructus quoque comprehendit ex propria vi & virtute, n. 106.
 Restituere verbum plenam habet significationem, ut etiam fructus comprehendat, n. 107.
 Restitutio est in pristinum statum repositio seu redintegratio, n. 108.
 Restituit non solum qui corpus, sed etiam qui omnem rem, conditionemque reddita causa praestat, n. 109.
 Verba sententiae ad iuris intellectum sunt reducenda, n. 110.
 Verba iudicis debent intelligi secundum mentem juris, num. 111.
 Iudicis menti magis quam corrici verborum est inherendum, n. 112.
 Executor ad rei restitutionem datus excedit, si praestet fructus non expressos in sententia, si alias ex natura iudicii & actionis praestari non debebantur, secus e converso, n. 113.
 Fructuum post licent contestatam expressa petitio non requiritur, sed cum ipsa re tales restituuntur, n. 114.

Quod scilicet res mandatur restitui, ibid.
 Fructus ante lite contestatam in sententia ut subintelligantur per verb. (restituas) debent expresse peti, n. 115.
 Sententia qua declaratur rei dominus aliquis, non includuntur fructus nisi exprimentur, n. 116.
 Expressum in sententia, & necessario tacite supponi, idem est, n. 117.
 Covar. declaratur, n. 118. & 114.
 A significatione verborum non aliter recedendum est, quam cum manifestum sit aliud sensisse disponentem, n. 119.
 Strictam qua habent interpretationem, non excludunt propriam verborum significationem, n. 120. & n. 149.
 Sententia licet sit stricti juris, non excludit qua veniunt ex propria verb. significatione, n. 121.
 Verba non amittunt suam propriam significationem, etiam quantumcumque materia sit odiosa, n. 122.
 Verba universalis & non restricta ad aliquid limitatum etiam in materia odiosa, retinent propriam significationem, n. 123.
 Ex verbis sententiae nihil inferitur, nisi quatenus verborum significatio subintelligitur, n. 124.
 Sententia est stricti juris, & ultra non extenditur quam importet verborum sonus, n. 125.
 Verba semper recipiunt interpretationem secundum naturam rei, n. 126.
 Quamvis actus periret, ibid.
 Verba debent interpretari secundum naturam rei, & juris dispositionem, n. 127.
 Verba impropriantur, suppletur, aut alterantur ob subiectam materiam, etiam si sint praeignantia, & in materia stricta, n. 128.
 Verba etiam in statutis recipiunt interpretationem legalem, n. 129.
 Expressum satis dicitur quod virtualiter ex verborum propria significatione continetur in sententia, n. 130.
 Text. in lex divers. 36. ubi ff. de rei vindicatio. pulchre interpretatur, n. 131. & seqq.
 In actionibus realibus satis est iudicem actorem rei dominum declarare, n. 132.
 Sententia qua declaratur quem esse dominum rei, habet tacitam condemnationem ad illam dimitendam & restituendam, n. 133.
 Sententia qua declaratur bona esse auctori hypothecata, censetur condemnari rem ad illam relaxanda, n. 134.
 Sententia qua quis declaratur debitor alicuius ex causa mutui, virtualiter intelligitur condemnatus ad restituendum debitum, n. 135.
 Sententia declarans in aliquem fuisse translata possessionem ex tali tempore, ab illo videtur ad fructus condemnare, n. 136.
 Sententia sub declarans aliquid haberi, includit tacitam debiti condemnationem, n. 137.
 Iudex declarans actorem verum rei dominum, necessario supponit a reo restituendam, n. 138.
 Sententia qua quis condemnatur ad restitutionem bonorum refusus expensis, licet non dicat per quam, tamen subintelligitur per eum cui bona restituuntur, n. 139.
 Executor executorialium quibus quis condemnatur rationem reddere administrationis, an excedat si facta calculatione exequatur reliquatum, n. 140.
 Rationem reddendi actus duo continet separata, rationem reddere, & reliquas solvere, n. 141.
 Condemnatus rationem reddere virtualiter censetur condemnatus ad reliquorum solutionem novo non expectato processu, n. 142.
 Executor ad reddendam rationem datus dicitur mixtus respectu calculationis & liquidationis, n. 143.
 Executor mixtus datus ad rationem reddendam tenetur ante executionem reliquatum & calculationem confirmare, n. 144.
 Licet suprema tribunalia nihil curent de confirmationis omissione facienda per executores, contra Gutt. ibid.
 Sententia